

تأثیر درمان ضد انعقادی بر شدت علائم بیماران بستری مبتلا به کووید-۱۹

Iraj Jafaripour¹, Naghmeh Zieaie Amiri¹, Masoumeh Bayani², Mohammad Taghi Hedayati Goudarzi¹, Saeed Abrotan¹, Mehrdad Saravi¹, Kamyar Amin¹, Farzad Jalali¹, Hoda Shirafkan³, Roghayeh Pourkia^{1*}

¹Clinical Research Development Unit of Rouhani Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

²Infectious Diseases and Tropical Medicine Research Center, Health Research Institute, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

³Social Determinants of Health Research Center, Health Research Institute, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

چکیده

بیماری کروناویروس ۲۰۱۹ (کووید-۱۹) با حالت انعقادپذیری بیش از حد همراه است که به شدت بیماری و افزایش مرگ و میر کمک می کند. عوارض ترومبوتیک، از جمله ترومبوآمبولی وریدی (VTE) و ترومبوز میکروواسکولار، به طور مکرر در بیماران بستری گزارش شده اند. بنابراین، این مطالعه با هدف ارزیابی تأثیر درمان ضدانعقادی بر شدت علائم و پیامدهای بالینی در بیماران بستری مبتلا به کووید-۱۹ انجام شد. این مطالعه تحلیلی گذشته نگر و تک مرکزی بر روی بیماران بزرگسال بستری شده مبتلا به کووید-۱۹ انجام شد. پارامترهای جمعیت شناختی، بالینی و آزمایشگاهی از جمله سن، مدت بستری در بیمارستان، طول اقامت در بخش مراقبت های ویژه، نیاز به تهویه مکانیکی و نشانگرهای بیوشیمیایی، در گروه های با شدت بیماری در بیماران بالای ۱۸ سال مقایسه شدند. تمامی بیماران طبق دستورالعمل های بیمارستانی حداقل به مدت یک هفته درمان ضدانعقادی دریافت کردند. بیماران دارای سابقه استفاده قبلی از داروهای ضدانعقاد، ترومبوز قبلی یا پرونده های ناقص از مطالعه حذف شدند. نتایج نشان داد بیمارانی که درمان ضدانعقادی به ویژه هپارین با وزن مولکولی کم (LMWH) دریافت کرده بودند، در مقایسه با بیمارانی که درمان ضدانعقادی دریافت نکرده بودند، کاهش قابل توجهی در شدت بیماری، میزان بستری در بخش مراقبت های ویژه و مرگ و میر در بیمارستان داشتند ($P < 0.05$). میزان بروز حوادث ترومبوتیک نیز در بیماران دریافت کننده ضدانعقاد کمتر بود. با این حال، عوارض خونریزی در درصد کمی از بیماران مشاهده شد که بر ضرورت ارزیابی فردی خطر خونریزی تأکید می کند. درمان ضدانعقادی، به ویژه LMWH، ممکن است با کاهش شدت بیماری، پیامدهای بالینی بیماران بستری مبتلا به کووید-۱۹ را بهبود بخشد. با وجود مزایای مشاهده شده، تجویز ضدانعقاد باید با دقت و بر اساس توازن بین خطر ترومبوز و خونریزی انجام شود. برای تأیید این نتایج و تدوین پروتکل های مبتنی بر شواهد در استفاده از درمان های ضدانعقادی در کووید-۱۹، انجام کارآزمایی های تصادفی کنترل شده بیشتر ضروری است.

کلیدواژه ها: کووید-۱۹، درمان ضد انعقادی، عوارض ترومبوتیک، پیامدهای بالینی

*Corresponding authors:

Roghayeh Pourkia, MD

Address: Clinical Research Development Unit, Rouhani Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

Tel: +98 912 3238255

Email: r.pourkia@mubabol.ac.ir

<https://orcid.org/0000-0002-8013-7888>

Received: 11 Aug 2025

Accepted: 9 Sep 2025